

گزارش جراحی Triple pelvic Osteotomy در دو قلاده سگ مبتلا به دیسپلازی مفصل لگنی رانی

حسین کاظمی مهرجردی^۱، مسعود رجیبون^۱، علی میرشاهی^۱، احسان لجمیری^{۲*}، سینا یل بیرانوند^۲.

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

۲. رزیدنت جراحی و بیهوشی، گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران.

*ehsanlajmirii@gmail.com

چکیده: دیسپلازی مفصل لگنی رانی رشد غیرطبیعی مفصل است که معمولاً به صورت دوطرفه اتفاق می‌افتد. این عارضه تقریباً در بیش از ۷۵ درصد سگهای نژاد بزرگ دیده می‌شود و مهمترین عامل استئوآرتریت در مفصل لگنی رانی می‌باشد. برای درمان این عارضه روش‌های جراحی متعددی وجود دارد که در گروهی از جراحی‌ها با هدف کاهش و رفع درد و در گروهی دیگر جهت پیشگیری و کنترل درد و کاهش تغییرات دژنراتیو مفصل صورت می‌گیرد. یکی از روش‌های جراحی پیشگیرانه برای این بیماری در سنین پایین تر انجام جراحی Triple pelvic Osteotomy (TPO) است.

دو قلاده سگ نر جوان (۶ ماهه)، نژاد مخلوط و ژرمن شپرد با سابقه لنگش اندام خلفی به بیمارستان دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ارجاع داده شد. در معاینات بالینی مشکل در بلند شدن، دویدن، راه رفتن و بالا رفتن از پله و همچنین آتروفی عضلات لگنی دیده شد. تست اورتولانی در یک قلاده سگ در هر دو اندام و در سگ دیگر فقط پای چپ مثبت بود. در رادیوگراف‌های اخذ شده از نمای Extended VD زاویه نوربرگ در یک مورد به صورت دوطرفه کمتر از 105° اندازه گیری شد و در سگ دیگر این زاویه برای مفصل لگنی رانی چپ کمتر از مقدار طبیعی (105°) بود. در هیچ کدام از سگ‌های مذکور نشانه‌ای از استئوآرتریت مفاصل لگنی رانی مشاهده نشد. در هر دو حیوان عمل جراحی (TPO) با استفاده از ایمپلنت قفل شونده 20° درجه انجام شد.

نتایج: در رادیوگرافی که بلافاصله پس از جراحی اخذ شد، میزان پوشش استابولوم بر سر استخوان ران بسیار خوب بود. در ارزیابی‌های بالینی بعد از عمل (شش هفته و پنج ماه)، توانایی عملکردی هر دو حیوان در راه رفتن عالی بود. در رادیوگراف‌های کنترل که جهت ارزیابی استئوآرتریت و وضعیت مفصل لگنی رانی انجام گرفت، نشانه‌ای از استئوآرتریت و نقص در ایمپلنت دیده نشد و زاویه نوربرگ در محدوده طبیعی اندازه گیری شد.

کلمات کلیدی: دیسپلازی مفصل لگنی رانی، Triple pelvic Osteotomy، سگ.